

ling, den høitærede Minister har indtaget. Men dette synes fra vort Standpunkt at være det Forstandigste. Jeg sagde forleden Dag, og det gjentager jeg idag, at, naar vi i og for sig erkjende, at det, Regjeringen foreslaar, er passende, saa er det ikke for Meget, at vi staa paa det Standpunkt, naar der ikke er mindste Grund til at vente, at sætte Noget igjennem ved at byde Mindre. Men det ærede Medlem kan iøvrigt ganstke vist nok faae disse Ændringsforslag at se senere, og saa skulle vi faae at se, om de ville være istand til at blødgjøre hans Hjerte saaledes, at han viser Imødekommen. Til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) vil jeg sige, at, hvis han er saa ivrig for at faae et Resultat allerede nu ved 2den Behandling, da maa han gaa den moderne Vej og foreslaa denne Behandling afbrudt og Sagen viist tilbage til Udvalget. Det er en Vej, som er moderne selv paa Steder, hvor man ellers er mere konservativ og ikke bryder saa meget med Formerne for Behandlingsmaaden som vi. Hvis det ærede Medlem vil forsøge det, saa vilde vore Ændringer vistnok komme frem; det antager jeg ogsaa, at den ærede Ordfører for Mindretallet er enig i. Men ellers kan der ialtsald til 3die Behandling komme saadanne Ændringer, som vise Imødekommen mod de Herrers Standpunkt. Vi maa da naturligvis gaa bort fra den høitærede Ministers Standpunkt; men det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber), der nu har saa travlt med, at han ikke veed, hvad der kan søres igjennem, kan lidt nok sætte os udenfor Døren og lade os forsvinde her i Salen, men det kan det ærede Medlem ikke staa ved i Længden; han vil være nødt til at forhandle med os af og til, og jeg tror da, at vi ville faae afklarat den Betydning, vi fortjene; han kan hverken gjøre os større eller mindre, end vi ere, saa kan han sige saa Meget, han vil. Men dersom han kan faae os med sig, da er der Sandsynlighed for at faae Loven ud; naar han derimod har os mod sig, er der ingen Sandsynlighed derfor; den Betydning have vi ialtsald.

Ivermøes: Efter den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) vil det naturligvis, saafremt et Forslag som det, der her blev antydet om at vise Sagen tilbage til Udvalget, ikke maatte komme frem og blive vedtaget, blive taget under Overveielse af Mindretallet, om det skal bringe de af mig omtalte Forslag frem til 3die Behandling. Der har ikke været nogen Grund for Mindretallet til at gjøre det nu, da der i Udvalget var en saa komplet og afgjort Modstand, som kun muligt derimod, og en imødkommende Udtalelse paa det Punkt er naturligvis af stor Betydning med Hensyn til vor Stilling i saa Henseende. Jeg tror, at det er en rigtig Adresse, som det ærede Medlem for Veile Amts

3die Valgkreds gav sin Anmodning om at komme imøde, nemlig til det ærede Flertal, thi naar vi ville regne paa, hvad Ministerens Forslag gaar nedad mod det Forslag, vi stillede, og hvad de andre Herrere komme til at gaa opad i deres Forslag, for at vi kunne mødes, kommer sandelig Fordelen fuldstændig paa deres Side. Grunden, hvorfor jeg egentlig begjærede Ordet, var en Udtalelse fra den ærede Ordfører, som han gjentagne Gange er kommen med, og som jeg ikke troer, det er ganstke rigtigt at lade staa uimodsaet. Den ærede Ordfører mente nemlig, at den Udtalelse, der var kommet fra Mindretallets Side i Betænkningen var et politisk Træk, at det var en politisk Taktik, der havde bevæget os til at tage Sagen paa den Maade. Jeg mindes for nogen Tid siden at have læst i et Blad, der udkommer et Sted her i Sjælland, og som vist ikke er ganstke fremmed for den ærede Ordførers Raadgivning, en Beretning om, hvorledes Lønningsudvalgets Betænkning var her i Postloven, og der søjedes da til, efter at det med fede Typer er fremhævet, hvorledes Udtrykkene ere i Mindretallets Betænkning: „Stulde det være en Antydning af, at Krisen nærmer sig?“ Det var mig meget paafaldende at læse det og det har været mig lidt mindre paafaldende, nu efter at have læst det, at have hørt den ærede Ordførers Udtalelser i saa Henseende ved forskellige Leiligheder. Jeg tror, det er rigtigst at sige, at under Mindretallets Forhandlinger om denne Sag har det politiske Moment aldrig et eneste Øjeblik været bragt paa Bane, men alene de rent saglige. Jeg haaber, at denne Erklæring muligvis vil forhindre, at den ærede Ordfører skulde blive greben af en fix Ide, kan jeg næsten sige, i saa Henseende, som muligvis kunde faae en slet Indsydelse paa hans Stilling overfor andre lignende Sager.

Ordføreren (Lauber): Naar det ærede Mindretal har stillet en Række Ændringsforslag, som meddelt oftere i Betænkningen, paa et tidligere Standpunkt og taget alle disse Ændringsforslag tilbage, tillader jeg mig at antage, at det er et taktisk Skridt fra det ærede Mindretals Side. Jeg vil tillade mig at spørge, først om Nogen kan betvivle, at det er en taktisk Forholdsregel, og for det Andet, om Nogen kan se noget Støbende, noget Krænkende for Mindretallet i at antage Sligt. Det er Noget, som Mindretallet kan være fuldstændig berettiget til at gjøre, at foretage saadanne taktiske Skridt, stille sine Forslag og tage dem tilbage igjen. Dersom Mindretallet havde ønsket at søre noget Saabant igjennem og havde villet bidrage her i Thinget til Overenskomst, maatte det være fremkommet med de Forslag, som det antog, maatte kunne søre dertil. Det ærede Medlem for Marhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) betegnede som en fix Ide af mig de Ættringer, jeg havde brugt her om Mindretallet, og han betvivlede og bestræbte